

Arrest

nr. 201 243 van 19 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Werkhuizenstraat 7
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 augustus 2017 met referentienummer 71596.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 15 november 1979 te Lagos stad. U verklaarde biseksueel geaard te zijn.

U ging naar de universiteit in Port Harcourt in River State van 1996 tot 2000, waar u uw Master in 'Social Work' behaalde. Hierna werden de afgestudeerden even bijgehouden tot ze hun nationale dienst konden vervullen. Van 2002 tot 2003 diende u vervolgens voor één jaar de overheid in Ondo State, waarna u nog twee jaren bij dat bedrijf tewerkgesteld bleef. In 2005 ging u terug naar Lagos en in 2008 werd u tewerkgesteld in Abuja, waar u bleef tot u het land hebt verlaten. U werkte in Abuja bij de 'Nigeriaanse Society engineers' waar u 'branch coördinator en manager' was. U organiseerde er examens voor ingenieurs en zorgde ervoor dat ze een functie konden verwerven bij een bepaalde firma. Uw moeder is in 1997 overleden, uw vader overleed in 2008. Uw zus Tl. is in de USA, broer I. verblijft in Lagos, uw andere broer en zus genaamd To. en Te. zijn in Abuja. U heeft een kindje genaamd O., geboren op 03 februari 2010 te Abuja. De vader van uw kindje is R., hij woont momenteel in Port Harcourt, River State. U bent een etnische Ijaw en Christen. U beweert biseksueel te zijn. U reisde in het verleden reeds veelvuldig naar het buitenland, meer bepaald naar Senegal, Ghana, Zwitserland en Londen.

Toen u 13 was had u uw eerste seksuele ervaring met een vrouw, meer bepaald met uw tante G.. U had van 1992 tot 2008, het jaar waarin ze overleed, een relatie met haar. Het jaar daarop ontmoette u R., met wie u een kortstondige affaire had, en van wie u in 2010 een dochter, O., kreeg. Nadien had u ook nog enkele vluchtige relaties met 2 andere mannen, A.W. en I.O.. In mei/juni 2015 ging u een lesbische relatie aan met O.E.. Op 23 december 2015 ging u in Abuja bij uw partner O.E. thuis langs. Toen jullie half naakt waren, ging de deur van haar appartement plots open. De man die binnenkwam schreeuwde, deed vervolgens de deur terug dicht en liep weg. O.E. bleek te zijn vergeten dat iemand de elektriciteit kwam controleren. U was kwaad, ging naar uw auto en reed weg. U passeerde een politiepatrouille terwijl u weg reed. Eens thuisgekomen trachtte u O.E. telefonisch te bereiken, ze nam echter niet op. U ging uw dochter onmiddellijk van school afhalen en jullie gingen naar een hotel gelegen bij de luchthaven, op 26 december 2015 namen jullie een vlucht naar Frankrijk die u reeds eerder had gepland en geboekt, u ging immers met uw dochter op vakantie gaan naar Frankrijk. U landde in Parijs, op 03 januari 2016 bent u in België aangekomen om vervolgens op 04 januari 2016 een asielaanvraag in te dienen. U kwam verder nog te weten dat O.E. was meegenomen, een collega contacteerde u eveneens via mail en informeerde u dat de politie u kwam zoeken op uw bureau. Uw buur genaamd Mama Aisha vertelde u dat er een convocatiebrieff van de politie voor u werd neergelegd aan uw appartement, u diende zich aan te bieden bij het Central Station.

U legt ter staving van uw asielaanvraag volgende stukken neer: uw Nigeriaans paspoort afgeleverd op 13 september 2013 te Abuja; uw rijbewijzen; uw voter's card; het Nigeriaans paspoort van uw dochter O. afgeleverd op 03 februari 2010; het certificate of Birth van uw dochter dd. 04 maart 2010; een kaart van 'The Nigerian Society of Engineers' waarbij u als Manager wordt aangeduid; een staff identity card waarbij u als 'Branch coördinator' wordt aangeduid; een certificate of national service (07 januari 2002 tot 06 januari 2003); Bachelor of Science van de University of Port Harcourt; Notification of postgraduate examination result van de University of Technology, Ogbomoso, The Postgraduate school; Termination of appointment dd. 02 februari 2016 van 'The Nigerian Society of Engineers' waarbij wordt gemeld dat u sinds 01 januari 2016 niet meer bent komen opdagen; een brief dd. 21 oktober 2015 van 'The Nigerian Society of Engineers Council Secretariat Unit Duties' waarbij er u extra taken worden toegewezen; een brief van 'The Nigerian Society of Engineers' dd. 17 september 2014 waarbij u 'Member of an ad hoc Debt Recovery Committee in the Secretariat' wordt; een brief van 'The Nigerian Society of Engineers' dd. 23 oktober 2015 'placement in the new NSE Salary structure'; een certification 'Member' van de Nigerian Institute of Management; een certificate of membership, grade of Fellow; een mail dd. 15 maart 2016 van uw collega M.B. waarin wordt gesteld dat de politie op zoek was naar u op uw bureau en dat een bron had verteld dat ze u in uw woning ook kwamen zoeken; foto's van uzelf op The Pride dd. 14 mei 2016 in België; eigendomsdocumenten (regularisation of land titles and documents of FCT Area Councils Acknowledgement, agreement for sale of land, land agreement, offer of the terms of grant/conveyance of approval); een income taks clearance certificate; een development Levy Receipt; vliegtuigtickets en reisverzekeringen; een certificaat médical dd. 28 maart 2017 op uw naam dat u niet besneden bent; een certificaat médical dd. 28 maart 2017 dat uw dochter niet besneden is; een attest dd. 14 april 2017 van Sage-Femme Fabienne R.; een attestation destinee aux instances d'asile dd. 22 februari 2016 en artikels van Nairaland Forum 'Guy Man Caught in Ondo Dies from Beating'.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Immers uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u biseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolgving' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

U verklaarde immers de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en vervolgving te vrezen in Nigeria omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Nigeria. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u biseksueel bent. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoekster die zichzelf identificeert als biseksueel verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoekster die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Uw opeenvolgende verklaringen over uw seksuele geaardheid, de ontdekking en bewustwording van uw biseksualiteit en uw eerste lesbische seksuele ervaringen met G. en uw gevoelens, gedachten en ervaringen hieromtrent, het ontstaan van uw relatie met O.E. en uw verklaringen over uw toekomstplannen zijn dermate vaag en ontwijkend en in strijd met de homofobe Nigeriaanse context, dat geen geloof kan worden gehecht aan uw biseksuele geaardheid.

U gevraagd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot vrouwen, stelt u het volgende: "Als een kind, ik was gewoon open, vrij voor alles, ik wist niet wat biseksueel was, wat het genoemd wordt. Ik was een klein kind. Ik was heel close met mijn tante G.. Ze was diegene die me mezelf liet ontdekken. Het was op een grappige manier, ik wist het niet, seksueel. Toen dit gebeurde met G., was ik 13. Ik herinner me, haar geboortedag is 16 juli, een vriend zijn geboortedag was toen ook, er was een feest, toen begon het allemaal. Ze nam me naar dat feest. Toen begonnen mijn gevoelens." (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 30 maart 2017 p. 13, hierna genoemd cgvs 1 p. 13). U legt vervolgens uit dat het een feest was met allemaal vrouwen, waar u op een bepaald moment een cola kreeg en duizelig werd na het drinken ervan. Toen u de volgende ochtend wakker werd, was u naakt en lag u tussen uw tante G. en een vriendin van haar, u voelde tevens een scherpe pijn rond uw vagina. U was in shock en u schreeuwde, waarop uw tante stelde dat u zich geen zorgen diende te maken, u zou het wel begrijpen, iedereen vond het leuk. Toen u stelde het tegen uw moeder te gaan vertellen, bedreigde G. u, ze zou u doden als u het zou doorvertellen. U haatte G. hierna en u durfde het niet tegen uw moeder vertellen, maar u en G. waren altijd close, u wou niet dat uw moeder merkte dat er problemen waren. G. kwam steeds naar jullie huis, jullie deden alsof jullie ok waren, zodat uw ouders het niet zouden merken. Na een tijdje merkte u dat u aangetrokken was tot haar, ze vertelde u immers steeds dat u flexibel bent, jullie waren close, u was één van hun, u voelde u meer en meer aangetrokken tot haar, u vond haar voordien al tof, jullie werden closer, u probeerde te vergeten wat er gebeurd was (cgvs 1 p. 13-14). **Vooreerst is het opmerkelijk dat u de ontdekking van uw seksuele geaardheid – zijnde door op een feestje gedrogeerd en misbruikt te worden door uw tante G. – voorstelt als 'het was op een grappige manier' (cgvs 1 p. 13).** U verder gevraagd waarom u een relatie zou beginnen met een vrouw die u verkrachtte –een woord dat u zelf meermaals in de mond neemt (cgvs 1 p. 21, p. 27) -, luidt uw antwoord als volgt: "Zoals ik zei, ze verontschuldigde zich, probeerde me te overtuigen dat het geen verkrachting was, ik moest zijn wie ik wou zijn, ze zei het is geen verkrachting, ik zei je moest me in slaap doen, het was verkrachting, ze probeerde het me te laten geloven emotioneel gezien dat het geen verkrachting was, ik geloofde haar" (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 29 mei 2017 p. 8, hierna genoemd cgvs 2 p. 8). U nogmaals de vraag opgeworpen hoe u een relatie kan beginnen met iemand na zo een slechte herinnering, stelt u het volgende: "Ja, deze relatie is niet, de relatie begon na de seksuele relatie, we waren close, heel close, ik praatte met haar, had vertrouwen in haar, close, vrienden. Dit gebeurde, ik was kwaad, ik heb haar vergeven" (cgvs 2 p. 7). U stelt ook dat u voelde dat u van haar hield, zij zag het, het is enkel liefde dat haat kan overwinnen, ze bleef afkomen, was zacht, teder, aardig, u dacht dat ze u niet kwaad wilde doen, u uit de kast wou halen, ze brak de blokkades in uw hart, na een tijd aanvaardde u haar, jullie waren terug close met elkaar (cgvs 1 p. 21). G. stelde dat ze u niet had verkracht, u moest weten wie u was, u was gedrogeerd maar u vond het leuk, ze zag het in u en het was niet door de drugs, ze wilde u laten voelen wie u bent, u laten ontdekken (cgvs 1 p. 21). **Er dient opgemerkt te worden dat u op een wel heel eenduidig positieve manier een beeld schetst van de overgang tussen een bijzonder negatieve ervaring – zijnde uw tante die u drogeerde, u seksueel misbruikte en u dreigde te doden indien u het zou doorvertellen - naar het ontdekken van uw lesbische gevoelens en biseksuele geaardheid en het starten van een relatie met deze tante.**

Hoewel er u veelvuldig de vraag werd opgeworpen waarom u een relatie zou beginnen met een vrouw die u drogeerde en seksueel misbruikte en er u veelvuldig kansen werden geboden om het proces en het verloop van de negatieve ervaring met uw tante naar een intieme relatie met haar te schetsen en toe te lichten, komt u niet verder dan te stellen dat G. zich verontschuldigde bij u, ze u overtuigde dat het geen verkrachting was, jullie close waren, u vertrouwen in haar had, u haar hebt vergeven, ze bleef afkomen en u dacht dat ze u geen kwaad wilde doen, ze u uit de kast wou halen en de blokkades in uw hart brak. Meer nog, u stelt simpelweg dat u en G. een twee tot viertal maanden niet zoals normaal met elkaar praatten, alvorens u het kon loslaten (cgvs 2 p. 8). U was immers in het begin heel boos en lastig, u verwachtte niet dat ze zoiets zou doen, u had tijd nodig om het te laten genezen, ze probeerde u te laten begrijpen waarom, er ging wat tijd over, het duurde maanden, u kon haar niet makkelijk vergeven, later bracht ze u geschenken, jullie waren samen, ze vroeg haar te vergeven, jullie gingen uit, u voelde zich seksueel aangetrokken (cgvs 1 p. 15 en 17). Opmerkelijk genoeg geeft u onmiddellijk erna aan dat u niet tegen uw gevoelens voor G. trachtte te vechten, u gaf direct toe, jullie waren heel close van in het begin, ze vroeg om haar te vergeven, u hebt er niet tegen gevochten en aanvaardde het (cgvs 1 p. 17). **Men kan logischerwijs verwachten dat iemand die voor het eerst haar (lesbische) seksualiteit beleeft en ervaart en haar biseksuele geaardheid ontdekt in een homofobe maatschappij als zijnde Nigeria – dit op basis van seksueel misbruik door uw tante - zich daar niet zo eenduidig positief mee inlaat maar dat er twijfels rijzen omtrent deze gevoelens en dat er een heel proces aan vooraf gaat alvorens dergelijke gevoelens te accepteren en alvorens de misbruiker te vergeven, laat staan er een relatie mee te beginnen. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u vrijwel niet hebt gevochten tegen uw gevoelens en dat u meteen aanvaardde hoe u was (cgvs 1 p. 17), wat op z'n minst gezegd bevreemdend is, temeer daar uw gevoelens ontloken na een eerste lesbische seksuele ervaring met geweld. Uw manifeste onvermogen om nog maar iets te vertellen over de manier waarop u zich van uw lesbische geaardheid bewust werd, en de gevoelens die u bij dit proces kende, en de wijze waarop u biseksueel zijn voorstelt als iets dat men eensklaps beseft en aanvaardt zonder meer, overtuigt allerminst.**

Bovendien is het ongeloofwaardig dat uw tante G. in een dergelijke homofobe maatschappij een minderjarig meisje met geweld zou ontmaagden en pijnigen ten einde ze haar lesbische gevoelens zou ontdekken en ze haar bovendien naakt zou laten wakker worden tussen twee vrouwen in. Er kan niet worden ingezien hoe het misbruiken en verdoven van een meisje in de ogen van uw tante dienstig zou kunnen zijn om haar bewust te maken van haar geaardheid. U de vraag gesteld hoe G. erbij zou komen om u buiten bewustzijn te verkrachten in de hoop dat u dan bij bewustzijn zou ontdekken wie u was en u er ook nog van zou kunnen genieten, stelt u het volgende: "Ik vroeg haar waarom ze die optie nam, ze zei me dat ik een sterk persoon ben, ze vond dit het beste om zo te doen, ik vroeg haar naar een andere optie, ze voelde dat het zo makkelijk zou zijn voor haar, om me zo te benaderen, om zo mezelf te ontdekken" (cgvs 2 p. 8). U gevraagd naar waarom uw tante u op dergelijke manier uw seksuele geaardheid zou willen laten ontdekken, gezien het taboe in Nigeria omtrent homoseksualiteit, stelt u enkel dat ze u uit de kast wilde halen en wilde dat u uzelf zou ontdekken, ze voelde dat dit de enige manier was, ze wist dat u het zou omarmen als u het zou aanvaarden, ze zag de tekens, hoe u met haar deed, hoe u speelde met haar (cgvs 1 p. 20). U gevraagd of er geen andere manier was opdat u uw seksuele geaardheid zou ontdekken, antwoordt u dat dit volgens haar de beste manier was, ze had u al geobserveerd en ze moest u forceren, ze deed het omdat ze voelde dat dit de beste manier was, ze wist dat u kwaad zou zijn, u had dat nog nooit gedaan, ze wist u dat u vertrouwen had in haar, u vond haar leuk en u hield van haar, uw geheimen waren bij haar (cgvs 1 p. 21). Uw verklaringen zijnde dat dit volgens uw tante de enige manier was en dat ze u wel moest forceren, zijn niet alleen compleet ongeloofwaardig, maar zijn ook contradictorisch met de door u afgelegde verklaringen dat uw tante de tekens bij u zag, hoe u met haar deed en met haar speelde, u vond haar leuk en u hield van haar. Men kan er logischerwijs van uitgaan dat iemand die bepaalde tekens vaststelt bij een persoon en weet dat iemand haar leuk vindt en van haar houdt, niet dient over te gaan tot dergelijke ingrijpende en bovendien verboden activiteiten – zijnde het seksueel misbruik van een gedrogeerd minderjarig meisje – teneinde ze haar seksuele geaardheid zou kunnen ontdekken.

Er kunnen verder omtrent uw voorgehouden biseksuele relaties en geaardheid nog volgende opmerkingen worden gemaakt.

Het is frappant dat u het totaal niet moeilijk zou hebben gehad om te aanvaarden dat u biseksueel bent en dat u stelt te passen in de Nigeriaanse maatschappij. Zo stelt u dat u paste in de maatschappij sinds u een relatie had met R., u vond het niet moeilijk, u aanvaardde uzelf zoals het was, R. is een man dus u moest niet voorzichtig zijn toen, u was vrij voor beide seksen (cgvs 1 p. 17 en

cgvs 2 p. 10). U legt verder uit dat u in de Nigeriaanse maatschappij paste, behalve uw seksuele oriëntatie, u was immers verantwoordelijk, werkte, betaalde taksen, pensioenplan, u was ok en u paste in de maatschappij (cgvs 2 p. 14). Kijkend naar uw seksuele oriëntatie, zou u er naar uw mening in moeten passen, het is uw gevoel, het heeft niks te maken met overheid of mensen (cgvs 2 p. 14). Meer nog, uw seksueel leven zou niks te maken hebben met de maatschappij (cgvs 2 p. 14). U ermee geconfronteerd dat de maatschappij er toch tegen was, stelt u dat u niet weet wat te zeggen over het seksueel gedeelte, u was daarbuiten verantwoordelijk en veroorzaakte geen problemen, als je niet verantwoordeijk bent, pas je er niet in, maar voor wat betreft seksualiteit weet u het niet (cgvs 2 p. 14). U stelt verder nog dat sommige mensen u misschien aan het verdenken waren, u vond dit evenwel niet erg (cgvs 1 p. 17). **Vooreerst kan er opgemerkt worden dat u wederom uzelf tegenspreekt**, door eerst te stellen dat u in de maatschappij paste sinds u een relatie had met de vader van uw dochter en u vrij was voor beide seksen, vervolgens te stellen dat u in de Nigeriaanse maatschappij paste behalve uw seksuele oriëntatie, om daarna te zeggen dat uw seksueel leven niks zou te maken hebben met de maatschappij, om tenslotte te vermelden dat u het voor wat betreft seksualiteit eigenlijk niet weet. **Door deze tegenstrijdige verklaringen en uw opmerkelijke uitspraken als zijnde dat uw seksuele oriëntatie en uw seksueel leven niks zou te maken hebben met de overheid, met mensen of met de maatschappij blijkt dat u totaal nog niet hebt gereflecteerd over uw positie binnen de Nigeriaanse maatschappij als zijnde biseksueel en dat u hier nog totaal niet hebt bij stilgestaan, dit terwijl de Nigeriaanse maatschappij duidelijk voorschrijft dat een vrouw enkel vrij is voor een man en omgekeerd en u hier als biseksueel in Nigeria en als zijnde iemand die reeds vanaf haar 13 jaar een lesbische relatie had, ongetwijfeld mee moet zijn geconfronteerd. Het feit dat u zelf stelt het totaal niet moeilijk te hebben gehad voor uzelf om te aanvaarden dat u biseksueel bent, u uzelf aanvaardde zoals het was, u vrij was voor beide seksen en u het niet erg scheen te vinden dat mensen u misschien verdachten (cgvs 1 p. 17) getuigt van een totaal gebrek aan bewustzijn van uwentwege voor wat betreft het risico om in Nigeria als biseksuele gepercipieerd te worden en staat bovendien haaks op uw verklaringen dat homoseksuelen en lesbiennes het slachtoffer zijn van mob justice en staat haaks op de door u voorgelegde artikels waarbij aanvallen tegen homo's worden beschreven.** Zo stelt u immers zelf dat mensen u kunnen doden als je zulke seks hebt, ze laten de autoriteit niet oordelen, als je betrapt wordt in de act en je hebt geluk, word je niet gedood, als de politie u krijgt, ga je de gevangenis in. Ze zouden aan Jungle Justice doen en het recht in eigen handen nemen, door de persoon te slaan of te doden (cgvs 2 p. 12). Meer nog, u zegt letterlijk dat in Nigeria homoseksualiteit niet makkelijk is, ze nemen in Nigeria de wet in hun eigen handen, ze maken het lesbiennes, homo's en biseksuelen niet gemakkelijk, het is jammer dat u erin bent gevallen, u kent de gevolgen (cgvs 2 p. 12). Zelfs als je u als vrouw zou willen kleden als man, hoe je u gedraagt, ze nemen het hard op (cgvs 2 p. 12). Uw (theoretische) kennis over de risico's die homo's, lesbiennes en biseksuelen omwille van hun geaardheid lopen binnen de Nigeriaanse maatschappij contrasteert zeer sterk met de manier waarop u uw eigen ervaringen als vermeende lesbienne verwoordt, en waaruit vooral naar voor komt dat u geen rekening hield met de maatschappelijke druk of stigmatisering tegenover homo's, lesbiennes of biseksuelen in uw land.

Uw totaal gebrek aan zelfreflectie omtrent uw seksuele geaardheid in een homofobe maatschappij als zijnde de Nigeriaanse, blijkt eveneens als er wordt gepeild naar hoe u dagelijks ondervond hoe groot het taboe rond homoseksualiteit was. Aanvankelijk stelt u immers hieromtrent het volgende: "Ja, toen ik mijn job kreeg bij Nigeriaanse society engineers, ik reisde, had hoop dat ik op een dag, de mogelijkheid zou hebben om open te leven, met iemand waarvan ik hou, ik had hoop, vrij zijn, op vlak van seksueel leven. Ik zag mezelf, had meer vertrouwen in mezelf, qua seksueel leven, ik ben niet de enige, ik had dat gevoel. Dus ik begon vrijheid te voelen, in mijn hart" (cgvs 2 p. 14). U ermee geconfronteerd dat u gedurende lange tijd een relatie onderhield met G. en u toch moet zijn geconfronteerd met het taboe rond homoseksualiteit, geeft u aan toen nog heel jong te zijn geweest, u dacht niet stabiel na, u zag het niet serieus, toen u uw kind kreeg zou u het meer hebben begrepen (cgvs 2 p. 14). U vervolgens nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, stelt u dan weer plots dat u het reeds begon te ontdekken alvorens u uw kind kreeg, u kreeg de kennis hoe ze erover denken en hoe serieus ze het vonden in de maatschappij (cgvs 2 p. 15). U nogmaals gevraagd hoe u dagdagelijks werd geconfronteerd met het taboe rond homoseksualiteit in Nigeria, stelt u enkel dat het niet makkelijk was, wonen met mensen die niet steunen wat je doet, het was moeilijk (cgvs 2 p. 15). U aangemoedigd om uit te leggen hoe het dan wel moeilijk was, aan de hand van concrete voorbeelden, luidt uw antwoord als volgt: "Normaal, je ziet mensen, normale relaties die ondersteund worden, kunnen samen weggaan, uitgaan, jij moet voorzichtig zijn altijd, kan uw gevoelens niet open tonen, er niet over praten, soms depressender want je wilt soms affectie tonen, dat is moeilijk" (cgvs 2 p. 15). U de vraag gesteld hoe u daarmee omging, stelt u dat het een moeilijke taak is, je moet ermee proberen leven, het was niet makkelijk, jullie gingen niet open uit dus u kon het wel aan (cgvs 2 p. 15).

U geraakt aldus niet verder dan te stellen dat het moeilijk was, je altijd voorzichtig moet zijn, uw gevoelens niet openlijk kan tonen en er niet over kan praten, je ermee moet proberen te leven. **U slaagt er dan ook allerminst in om concrete voorbeelden te geven en op een doorleefde manier te vertellen hoe u als zijnde biseksuele vrouw het taboe rond homoseksualiteit binnen de Nigeriaanse context ervaarde en hoe u ermee omging.** Meer nog, het is opmerkelijk dat u beweert het wel aan te kunnen gezien u en uw partner niet openlijk uitgingen, waarmee u impliceert niet geconfronteerd te worden met het taboe rond homoseksualiteit in Nigeria als u enkel binnenshuis uw seksuele gevoelens beleeft en u niet samen met uw partner zou weggaan en uitgaan. **Dit getuigt evenmin van enige doorleefdheid van een vrouw die beweert reeds vanaf 13 jarige leeftijd een seksuele relatie te hebben met een vrouw in een homofobe maatschappelijke context als Nigeria, waar je permanent op je hoede moet zijn als biseksuele vrouw en waar je dagdagelijks met het taboe rond homoseksualiteit wordt geconfronteerd.**

Verder blijkt ook dat u er nog nooit bij hebt stilgestaan of biseksualiteit iets is wat je wordt of wat je bent. Aanvankelijk stelt u immers dat u denkt dat het iets is dat je wordt (cgvs 1 p. 19). U gevraagd waarom u dat denkt en of u dit kan uitleggen, stelt u plots –in strijd met uw eerste antwoord- dat u wilt zeggen dat u biseksueel bent, omdat als u de persoon niet zou zijn, zou u er niet in passen, als u het zou proberen te zijn, kan u er wel in passen, u denkt dat het is dat u bent. Als u niet de persoon zou zijn, zou u immers niet bij een vrouw en man kunnen zijn en er comfortabel bij kunnen zijn, als u het geworden bent, kan u er niet comfortabel bij zijn, wat u wel bent, dus u denkt dat u het bent (cgvs 1 p. 19-20). **Het is opmerkelijk dat u ook op deze vraag incoherente antwoorden geeft – zeker gezien u reeds op dertienjarige leeftijd een relatie onderhield met uw tante G. en u ook daarna met zowel mannen als vrouwen relaties en seksueel contact zou hebben gehad - waardoor men logischerwijs kan verwachten dat u zelf al ruimschoots zou hebben gereflecteerd over de vraag of biseksualiteit iets is wat je wordt of wat je bent. Uw gebrek aan zelfreflectie omtrent uw geaardheid, blijkt eveneens uit de aan u opgeworpen vraag of je al biseksueel kan zijn nog voor je een relatie met een man hebt gehad.** Uw antwoordt luidt immers als volgt: “Neen, emotioneel kan je biseksueel zijn voordat je met een man een relatie hebt. Ik denk het ja, want volgens mij, als je bi bent, dat betekent twee, zo begrijp je het, biseksueel in seksualiteit, is een man en een vrouw” (cgvs 2 p. 5). **U legt aldus wederom incoherente en vage verklaringen af – u zegt eerst neen, en dan ja-, wat doet vermoeden dat u hier nog nooit eerder bij hebt stilgestaan, wat op z'n minst gezegd bevreemdend is, gezien u in Nigeria zowel relaties met mannen als met vrouwen onderhield.**

Bovenstaande verklaringen doen ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, biseksuele geaardheid. Immers de manier waarop u consequent de u gestelde vragen wat betreft de beleving en ontdekking van uw biseksuele geaardheid beantwoordt met algemene, herhalende, beknopte en geenszins overtuigende verklaringen, alsook uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw biseksuele geaardheid, bij de manier waarop u met dit besef omging, en bij het besef in een maatschappij te leven die manifest vijandig staat tegen de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigt van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, te kaderen en uit te leggen, waardoor er ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde biseksuele geaardheid. Immers van iemand die ontdekt biseksueel te zijn – dit in het kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerminst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele gevoelens van twijfel of aarzeling hierbij zou kunnen plaatsvinden, die verder gaan dan de vage, beknopte en geenszins aannemelijke verklaringen uwentwege, die erop neerkomen dat u niet hebt gevochten tegen uw gevoelens en u aanvaardde hoe u was. Bij de ontdekking van uw eigen biseksuele geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen – hetgeen in casu helemaal niet het geval is – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee lesbische en biseksuele vrouwen, levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd worden bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan verschillende vragen in die richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde biseksuele geaardheid. Uw beknopte en geenszins overtuigende verklaringen zijn voorts tekenend voor het gebrek aan inzicht van uwentwege in de complexe realiteit waarin biseksuele vrouwen in Nigeria zich geplaatst zien, bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – biseksueel zijn in Nigeria –of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging en uw uiterst beknopte uitleg dat u niet tegen uw gevoelens voor

G. trachtte te vechten, u direct toe gaf, u het aanvaardde, u het niet moeilijk zou hebben gehad om te aanvaarden dat u biseksueel bent, u paste in de maatschappij en uw seksueel leven niks te maken zou hebben met de maatschappij en u uzelf aanvaardde zoals het was, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergaven van de complexe realiteit waarmee een biseksuele vrouw, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van de homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele zinnige (concrete) gedachte, overweging, of gevoel bij het feit dat u biseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit.

Voor wat betreft de relatie die u in mei/juni 2015 aanging met Mevrouw O.E. kan er het volgende worden opgemerkt. U stelt dat u O.E. ontmoette door uw werk. U merkte dat ze flirtte met u, lachen, ze viel voor u, u observeerde haar (cgvs 1 p. 18). U gaf haar vervolgens uw nummer, jullie praatten, ze vroeg u wie uw vriend was, ze zei zelf dat ze geen vriend had (cgvs 1 p. 18). U vroeg haar of u haar voor lunch mocht mee uitnemen, waarna jullie in de auto aan de praat geraakten (cgvs 1 p. 18). Hierop stelde u haar de vraag of ze wou dat u haar 'girlfriend girlfriend' zou zijn, O.E. lachte, u zei dat ze wel wist wat u bedoelde, u zag hoe ze zich vrij voelde, ze was op haar gemak bij het gesprek, u was open met haar, 's avonds ging u bij haar en ontdekten jullie zichzelf (cgvs 1 p. 18). U vertelde haar over R. en G., u zei dat u biseksueel was, ze vond dit geen probleem, ze was blij dat ze met iemand haar gevoelens kon delen (cgvs 1 p. 18). U stelt vervolgens niet 100 percent zeker te zijn geweest of O.E. op vrouwen viel (cgvs 1 p. 18). U gevraagd of het risico niet groot is om zelf te vragen of O.E. een relatie met u wou, als u niet zeker was, stelt u het volgende: 'Nee, ik zag het niet als risico, ze gaf me al de tekens die ik moest zien. Als ze op een andere manier antwoorden zou hebben gegeven, zou ik het niet hebben gedaan. Ik dacht, ik had al 40 of 50 percent gezien dat ze op vrouwen viel. Ik dacht ze zal ook bang zijn. Ik was on top of the game, ik werkte, ik zei ook wil je dat we 'vriend vriend vriend' zijn, ze vroeg wat bedoel je, ik zei je snapt het wel, kunnen we elkaar in de avond zien, zo ontdekten we elkaar (cgvs 1 p. 18). U stelt verder nog dat, indien O.E. niet was wat u dacht dat ze was, u zou hebben gezegd 'girlfriend, normaal', u had immers geen slechte vraag gesteld, het was een open vraag, u zou het dan gewoon zo laten (cgvs 2 p. 2-3). Gevraagd naar of u er rekening mee hield wat er kon gebeuren indien O.E. niet op vrouwen zou vallen, stelt u: "Ja ik dacht eraan, meerdere keren. Toen ze info kwam vragen, heb ik dat nog niet gevraagd. Ik dacht na, ze flirtte via de telefoon, tijdens de lunch, ik dacht over de risico's. Ik deed het bij niemand anders. Ik zag de tekens bij haar waardoor ik een move heb gemaakt' (cgvs 1 p. 19). U gevraagd naar of u geen schrik had dat ze negatief zou antwoorden en iedereen zou gaan vertellen dat u op vrouwen valt, stelt u dat u niet bang was, het was een open vraag, je kan buiten lesbisch of bi te zijn wel vragen aan een vrouw om een vriend te zijn, u was niet emotioneel ofzo (cgvs 2 p. 4). **Het is opmerkelijk dat u enerzijds stelt geen vrees te hebben gekoesterd dat uw vraag gericht aan O.E. verkeerd zou uitdraaien, om anderzijds toch een berekening te hebben gemaakt dat O.E. voor 40 tot 50 percent op vrouwen zou vallen. Bovendien is het vreemd dat u expliciet aan O.E. zou hebben gevraagd of ze uw 'girlfriend' zou willen zijn, men kan er logischerwijs van uit gaan dat een vriendschap of relatie zich langzaam aan zou ontwikkelen, zonder dat u - bovendien in een homofobe maatschappij - dergelijke expliciete vraag zou dienen te stellen waar aldus gezien de context de nodige risico's aan verbonden zijn. Hoewel u zelf stelt dat er geen risico's aan uw vraag waren verbonden, u niet emotioneel of bang was, is het bevreemdend dat u in een maatschappij die dergelijke relaties verbiedt, geen enkele vrees zou koesteren en niet zou stilstaan bij de risico's terwijl u aan het uitvissen bent of een vrouw tot u aangetrokken is en of ze een relatie met u zou willen beginnen.**

Het is eveneens opmerkelijk dat u aangeeft uw zus TI., woonachtig in de USA, te hebben ingelicht omtrent uw seksuele geaardheid. U stelt hieromtrent dat uw zus eerst stelde het niet geweten te hebben dat u een relatie had met G., om het vervolgens te aanvaarden, u denkt dat dit komt door de plaats waar ze verblijft, ze is in een ontwikkeld land (cgvs 1 p. 16). U gevraagd of u het niet gevaarlijk vond om uw zus in te lichten ontkent u dit, ze woont namelijk in het westen, in de moderne wereld, u diende haar te laten weten waarom u het land hebt verlaten, jullie hebben geen ouders, u voelde uzelf verplicht om het te vertellen (cgvs 2 p. 15). U ermee geconfronteerd dat uw zus ook een Nigeriaanse is en u gevraagd of er geen risico is dat ze andere personen zou inlichten, stelt u dat er geen risico aan is verbonden, ze is uw zus (cgvs 2 p. 15). Meer nog, indien ze u zou willen blootgeven, is dit geen probleem, u bent immers al blootgesteld, u had een probleem waardoor u naar hier bent gekomen, niet iedereen weet het maar ze is familie, u voelde dat u het haar moest vertellen (cgvs 2 p.

15). Het is opvallend dat u niet enkel uw zus met gemak op de hoogte bracht van uw seksuele geartheid eens u in België was, doch u eveneens stelt dat er geen enkel risico aan was verbonden. Het is immers niet omdat uw zus in een zogenaamd ontwikkeld land verblijft, dat ze daarom per definitie begrip zou kunnen opbrengen voor uw lesbische relatie met een vrouw en voor uw seksuele geartheid. Uw zus blijft immers een Nigeriaanse vrouw, opgegroeid in Nigeria binnen de Nigeriaanse context alwaar een man enkel vrij is voor een vrouw en omgekeerd waar en homofobie een realiteit is.

Er kan verder nog opgemerkt worden dat het frappant is dat u beweert geen andere homoseksuele of lesbische vrouwen in Nigeria te kennen, dit terwijl u reeds sinds uw 13e seksuele contacten met vrouwen onderhoudt (cgvs 1 p. 17). Uw verklaringen hieromtrent, zijnde dat uw leven een druk leven was, uw werk veel tijd in beslag nam, u geen vrienden en niet veel mensen rondom u had behalve van het werk, u geen andere mensen kent behalve O.E. en G. met wie u een relatie had, weten niet te overtuigen (cgvs 2 p. 13). **Verder kent u in Nigeria geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen, lesbiennes en biseksuelen, kan u geen namen van prominente Katholieke figuren in Nigeria noemen die zich zouden hebben gewaagd aan uitspraken over homoseksuelen, hoewel die er wel zijn geweest, zowel in positieve als in negatieve zin (zie informatie in het administratief dossier), kan u geen bekende Nigerianen noemen (politici, muzikanten, sporters) die homoseksueel zijn of ervan verdacht worden, kent u geen personen in Nigeria die gelijkaardige problemen als de uwe kenden, kent u geen homoseksuelen die in Nigeria in de media kwamen, kan u geen organisaties die homoseksuelen verdedigen noemen waar u zich in Nigeria tot zou kunnen richten –u denkt dat deze niet bestaan- en kent u geen activisten in Nigeria (cgvs 2 p. 16-18)., terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dergelijke organisaties en activisten die opkomen voor homorechten wel degelijk bestaan (zie informatie in het administratief dossier).**

U blijft tot slot ook heel erg op de vlakte wanneer u gevraagd wordt naar hoe u uw toekomst zag met G., een vrouw waar u maar liefst 16 jaar mee samen was. Zo stelt u dat jullie niet zochten naar de toekomst, jullie hadden gewoon een relatie (cgvs 2 p. 11). Jullie konden immers niet huwen, jullie relatie niet bekend maken, u vroeg aan G. of jullie verder gingen doen, seks hebben in het geheim, ze zei dat u het moest loslaten toen, het was geen issue toen, de relatie ging gewoon verder (cgvs 2 p. 11). Gepolst naar of het niet raar is om zolang een relatie te hebben met iemand en geen toekomstplannen te hebben, stelt u dat het niet raar was, de gemeenschap aanvaardt het niet, als u erover nadenkt, dat is waarom u niet huwde ofzo, u weet het niet, jullie daten lang maar het was niet normaal, jullie zagen elkaar niet elke dag, de gemeenschap aanvaardt het niet, jullie daten zoals het gaat (cgvs 2 p. 12). **Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u gedurende een zestien jaar lange standvastige relatie er niet zou hebben bij stilgestaan wat de toekomst voor jullie in petto zou hebben. Het door u aangehaalde element dat de gemeenschap het niet aanvaardde, is geen afdoende verklaring waarom u niet nadacht over uw toekomst samen met G., meer nog, is een reden temeer om jullie toekomst zorgvuldig te plannen en bijvoorbeeld uit te kijken naar uitwijkmogelijkheden naar andere landen, zodoende samen een leven te kunnen opbouwen. Ook uw mogelijke toekomst in België kan u niet concretiseren. U zou immers niet weten of u met een man of met een vrouw uw leven zou wensen op te bouwen (cgvs 2 p. 20). U blijft zo evasief wanneer u naar uw toekomstplannen wordt gevraagd, dat volstrekt niet kan worden ingeschat hoe u tegenover relaties staat. Het is evenmin overtuigend dat u, op 37 jarige leeftijd en bovendien hoog opgeleid en in Nigeria een hoge functie bekleedend, zich nooit vragen zou hebben gesteld over uw relationele leven in de toekomst en dat u zich niet zou hebben afgevraagd of u uw toekomst eerder met een man dan wel met een vrouw zou willen doorbrengen.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde biseksuele geartheid en biseksuele relatie(s). Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die hiervan het gevolg waren.

Voor wat betreft de door u aangehaalde feiten, zijnde de betrapting door een man terwijl u en uw lesbische partner O.E. halfnaakt waren, kan er evenwel nog het volgende opgemerkt worden. **Het is opmerkelijk dat O.E. zou zijn vergeten om die dag haar deur goed af te sluiten en dat ze zou zijn vergeten dat iemand de elektriciteit zou komen controleren, zeker gezien u zelf aangeeft dat ze de deur steevast goed op slot deed als jullie seksueel contact hadden.** U geconfronteerd met deze onvoorzichtigheid en nalatigheid van O.E., stelt u het volgende: "Ik kan het ook niet plaatsen, niet voelen, voorstellen, dat ze zoiets zou doen.

Ze wist dat ze iemand verwachtte, je moet uw deur sluiten dan, onze relatie wordt niet aanvaard, je weet dat je grote problemen kan krijgen. Zelfs als je niemand verwacht, als ik er ben, deur moet toe zijn. Ze zei dat ze het compleet vergeten was, ik had vijf tot tien minuten om er met haar over te spreken, ze zei het was een fout, ze hebben haar, ik weet niet hoe het met haar gaat, wat er met haar aan de hand is, ik ben er niet blij om” (cgvs 2 p. 21). **U kan aldus geen afdoende verklaring geven voor de grote nalatigheid van O.E. die dag, wat absoluut niet te rijmen valt met de zorgvuldigheid die ze normaal aan de dag legde.**

U haalt verder nog aan dat u een mogelijke besnijdenis van uw dochter vreest indien u zou moeten terugkeren naar Nigeria.

Uw vader zijn oudere broer genaamd I.E. zou jullie familiehoofd zijn, hij zou een familie lijst hebben opgesteld wie wanneer besneden dient te worden. Volgens uw mening wordt iemand in Nigeria van zes tot tienjarige leeftijd besneden, indien je eraan ontsnapt, word je besneden voordat je huwt. Volgens uw mening zouden meer dan 60 tot 70 percent, zelfs 70 tot 80 percent van de meisjes in Nigeria besneden zijn. U haalt verder nog aan dat na medisch onderzoek is gebleken dat uzelf niet besneden bent, u was hiervan niet op de hoogte, u dacht dat u besneden was en dat werd er u ook gezegd. Uw ouders zijn beiden overleden dus niemand kan u zeggen waarom u niet besneden werd, misschien probeerden uw ouders te vluchten toen u zes tot tien jaar oud was of misschien wilden ze wachten met een besnijdenis tot u zou huwen (cgvs 2 p. 23-27). U voegt een medisch attest dd. 28 maart 2017 op uw naam toe waarin staat dat u niet besneden bent; een medisch attest dd. 28 maart 2017 waarin staat dat uw dochter niet besneden is; en een attest dd. 14 april 2017 van vroedvrouw Fabienne R. toe. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat volgens informatie waarover het Commissariaat beschikt, het prevalentiepercentage bij vrouwen tussen 15 en 49 jaar in Nigeria 24,8 Percent bedraagt, terwijl dit voor meisjes tot 14 jaar 16,9 percent zou zijn (informatie toegevoegd aan het administratief verlot). In Lagos zou het algemene prevalentiepercentage dan weer 34,8 percent bedragen. Besnijdenissen zouden voornamelijk voorkomen bij de Yoruba en Igbo-vrouwen, bij andere etniciteiten (zoals uw clan Ijaw) zou het prevalentiepercentage lager dan 20 percent bedragen. Verder blijkt dat in 82 percent van de gevallen het meisje zou besneden worden voordat ze vijf jaar wordt. Het percentage meisjes die besneden worden voor ze 14 jaar worden, is het grootst bij meisjes van wie de moeder zelf besneden is. Hoe hoger opleid de moeder is, hoe minder het meisje zou riskeren te worden besneden. **U slaagt er niet in te concretiseren waarom uw dochter op zevenjarige leeftijd – als zijnde de dochter van een hoogopgeleide vrouw afkomstig van Lagos en behorend tot de etnie Ijaw, die zelf niet besneden is – bij een terugkeer naar Nigeria zal besneden worden en u toont niet concreet aan dat u uw dochter niet zou kunnen behoeden voor een eventuele besnijdenis. Het louter door u opgeworpen argument dat uw vader zijn oudere broer een familie lijst zou hebben opgesteld met te besnijden meisjes en dat iemand in Nigeria van zes tot tienjarige leeftijd besneden dient te worden, of anders op z'n minst voor haar huwelijk, toont niet dienstig aan dat uw dochter absoluut zal besneden worden bij een terugkeer naar Nigeria. U toont bovendien niet aan dat u zich met uw dochter niet in een andere regio in Nigeria zou kunnen gaan vestigen. Uit informatie waarover het Commissariaat beschikt (zie administratief dossier), blijkt immers dat een persoon die aan besnijdenis wil ontsnappen, zich elders kan vestigen, als zij over voldoende financieel en sociaal kapitaal beschikt, wat bij u als hoogopgeleide vrouw met een hoge functie in Nigeria en met verscheidene eigendommen aldaar, het geval is. Wat betreft het attest dd. 14 april 2017 van vroedvrouw Fabienne R., dit attest stelt enkel in het algemeen dat deze vrouw patiënten over de vloer krijgt die beweren besneden te zijn toen ze heel jong waren en ervan overtuigd zijn type 1, 2 of 3 besneden te zijn en waarvan de moeder stevast beweerde dat ze besneden waren, waarna uit medisch onderzoek blijkt dat ze enkel type vier besneden zijn (litteken op het kapje van de clitoris) of dat er geen spoor van besnijdenis te bespeuren valt gezien de verwonding heel klein was en goed zou zijn geheeld. Dit attest betreft aldus een beschrijving van een algemene praktijk, uit het attest blijkt niet dat u door haar werd onderzocht of dat u bij haar op consultatie zou zijn geweest. Hoewel u aanhaalt - naar analogie met voornoemd attest van vroedvrouw Fabienne R. - dat u er stevast van bent uitgegaan een besneden vrouw te zijn, tot u in België een medisch onderzoek onderging waaruit bleek dat u toch niet besneden bent, is dit gezien uw profiel opmerkelijk. Men kan er immers logischerwijs van uitgaan dat een vrouw – die reeds vanaf dertienjarige leeftijd seksueel actief is en die zowel vrouwelijke als mannelijke bedpartners heeft gehad en die een kind op de wereld heeft gezet – ervan op de hoogte is of ze al dan niet besneden is.**

Het door u neergelegde medisch attest dd. 22 februari 2016 van Anne Graindorge (psychotherapeute) stelt enkel dat er een psychotherapeutische ondersteuning werd gevraagd, gezien er een zorgwekkend psychisch lijden bij u zou zijn vastgesteld.

U ging op 17 februari 2016 aldaar op consultatie, er werd toen vastgesteld dat een ondersteuning zou worden voorzien en dit tweemaal per maand. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit attest werd opgesteld door een psychotherapeute en niet door een gespecialiseerde psychiater-arts, die in het attest louter melding maakt van het feit dat u in psychotherapeutische ondersteuning krijgt en in behandeling bent. Bovendien blijkt uit dit verslag op geen enkele wijze op welke manier u behandeld wordt tijdens de consultaties. Een dergelijk attest kan overigens geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van uw eventuele psychologische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De psychotherapeute kan enkel vaststellingen doen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een persoon. Rekening houdend met zijn/haar bevindingen kan de psychotherapeut vermoedens hebben over de oorzaak van de psychologische problemen. Er moet echter worden opgemerkt dat een psychotherapeut nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de problemen zijn ontstaan. Het door u neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat u uw biseksuele geaardheid niet aannemelijk wist te maken.

Voor wat betreft uw Nigeriaans paspoort afgeleverd op 13 september 2013 te Abuja, uw rijbewijzen, uw voter's card, het Nigeriaans paspoort van uw dochter O. afgeleverd op 03 februari 2010, deze bevatten persoonsgegevens die hier niet meteen ter discussie staan. Voor wat betreft het 'certificate of Birth' van uw dochter dd. 04 maart 2010, kan er nog het volgende opgemerkt worden. U stelt hieromtrent dat de vader van uw dochter na uw bevalling de documenten niet wenste te ondertekenen, uw broer diende vervolgens te tekenen zodat u uw kind kon laten geboren worden, hierdoor werd uw broer op de geboorteakte vermeld (cgvs 1 p. 3-4). Het is totaal niet aannemelijk dat uw broer de documenten diende te ondertekenen zodat uw kind zou kunnen geboren worden. Men kan redelijkerwijs verwachten dat, indien de vader weigert op de geboorteakte vermeld te staan en hij weigert het kind te erkennen, er op de geboorteakte gewoon geen vader zal worden vermeld en dit vakje dan ook blanco zou worden gelaten, in plaats van iemand onterecht als vader te registreren en iemand als vader van het kind te vermelden die in werkelijkheid de oom van het kind is. Dit doet dan ook ernstige vragen rijzen omtrent de echtheid van deze geboorteakte.

Betreffende de kaart van 'The Nigerian Society of Engineers' waarbij u als Manager wordt aangeduid; de staff identity card waarbij u als Branch coördinator wordt aangeduid; het certificate of national service (07 januari 2002 tot 06 januari 2003); de Bachelor of Science van de University of Port Harcourt; de Notification of postgraduate examination result van de University of Technology, Ogbomoso, The Postgraduate school; de brief dd. 21 oktober 2015 van 'The Nigerian Society of Engineers Council Secretariat Unit Duties' waarbij er u extra taken worden toegewezen; de brief van 'The Nigerian Society of Engineers' dd. 17 september 2014 waarbij u 'Member of an ad hoc Debt Recovery Committee in the Secretariat' wordt; de brief van 'The Nigerian Society of Engineers' dd. 23 oktober 2015 'placement in the new NSE Salary structure'; het certification 'Member' van de Nigerian Institute of Management; het certificate of membership, grade of Fellow, het gegeven dat u hogere studies hebt genoten en dat u verscheidene cursussen hebt gevolgd en hogere functies hebt bekleed in Nigeria, staat niet onmiddellijk ter discussie, maar doen geen afbreuk aan het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde biseksuele geaardheid en biseksuele relatie(s).

Wat betreft de 'termination of appointment' dd. 02 februari 2016 van 'The Nigerian Society of Engineers' waarbij wordt gemeld dat u sinds 01 januari 2016 niet meer bent komen opdagen; de mail dd. 15 maart 2016 van uw collega M.B. waarin wordt gesteld dat de politie op zoek was naar u in uw bureau en dat een bron had verteld dat ze u in uw woning ook kwamen zoeken, kan er het volgende worden opgemerkt. De 'termination of appointment' stelt enkel vast dat u sinds 01 januari 2016 niet meer op uw werk zou zijn verschenen, doch maakt geen enkele melding van de reden waarom u niet meer op uw werk zou zijn opgedaagd. De mail van uw collega M.B. stelt dan weer enkel dat de politie op zoek was naar u in uw bureau en in uw woning, maar vermeldt niet de werkelijke reden van het politieel onderzoek. U kan dus voor eender welke reden door de politie worden gezocht. Ook de bron waarvan melding in voornoemde mail - stellend dat de politie u ook in uw woning kwam zoeken - wordt niet gepreciseerd. Deze documenten kunnen dan ook bovenvermelde argumentatie niet ombuigen, zijnde dat uw biseksuele geaardheid niet wordt geloofd.

De foto's van uzelf op The Pride dd. 14 mei 2016 in België tonen enkel aan dat u op dit event aanwezig was, doch kunnen gezien de gehele ongeloofwaardigheid van uw biseksuele geaardheid geen afbreuk doen aan het feit dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de

Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De eigendomsdocumenten (regularisation of land titles and documents of FCT Area Councils Acknowledgement, agreement for sale of land, land agreement, offer of the terms of grant/conveyance of approval), income taks clearance certificate, het development Levy Receipt, de vliegtuigtickets en reisverzekeringen tonen enkel aan dat u over eigendommen in Nigeria beschikte en dat u taksen betaalde en bevestigden uw profiel als zijnde een hoogopgeleide financieel onafhankelijke vrouw, wat niet in twijfel wordt getrokken.

Het door u voorgelegde Nairaland Forum 'Gay Man Caught in Ondo Dies from Beating' geeft enkel reacties weer van Nigeriaanse burgers op een gebeurtenis waarbij een man die beschuldigd werd homoseksueel te zijn, op 17 februari 2016 werd aangevallen en hij de volgende dag zou zijn overleden. Dit toont enkel aan dat de Nigeriaanse maatschappij homofoob is - wat reeds meermaals in onderhavige beslissing werd bevestigd - maar bewijst gezien bovenstaande argumentatie geenszins dat u als biseksueel jarenlang in deze maatschappij zou hebben vertoefd en dat u zowel lesbische als heteroseksuele relaties in deze maatschappij zou hebben beleefd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 2 augustus 2017 een schending aan van "Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen"; "Artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"; "Artikelen 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"; "Artikel 2 en 3 van de wet van 7 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen".

Verzoekster benadrukt haar vrees voor vervolging als Nigeriaanse biseksueel tijdens haar gehoren voor het Commissariaat-generaal te hebben uiteengezet. Verzoekster betoogt dat haar vrees voor vervolgingen vaststaat, daar zij verklaarde Nigeria te hebben verlaten omwille van haar biseksuele geaardheid en relaties die zij er op nahield.

Eveneens stelt zij te vrezen dat haar dochter van 7 jaar mogelijk gevaar loopt te worden besneden.

Waar de commissaris-generaal beweert dat verzoeksters verklaringen omtrent de ontdekking van haar homoseksuele geaardheid en relatie met haar tante G. niet doorleefd zou zijn, verduidelijkt verzoekster dat "zij reeds van jongs af aan heel close was met haar tante G.. Het is pas vanaf haar detiende jaar, ongeveer vier maanden nadat zij door haar tante op een brutale wijze was ontmaagd dat zij zich aangetrokken voelde tot haar. Inderdaad de eerste sexuele ervaring van verzoekster was heel schokkend en verwarrend. Ze herinnert zich enkel dat ze met haar tante naar een feest ging met allemaal vrouwen en ze een drankje kreeg en dronk en nadien haar bewustzijn verloor. Toen zij de volgende morgen wakker werd, was ze naakt en lag zij tussen haar tante en een ander vrouw in bed en had ze pijn in haar vagina. Ze was dan ook heel kwaad over dit voorval die in haar ogen een verkachting was en was van plan het misbruik van haar tante steevast aan haar moeder te vertellen. Maar haar tanten Grace die haar had 'ingewijd' en die bovendien volwassen was en psychologisch een impact had op haar, had haar uitgelegd dat ze haar geen kwaad wilde doen, maar enkel wilde dat haar hart openbreken en haar wilde laten ontdekken wie zij werkelijk was. Toch kon verzoekende partij niet aanvaarden dat haar tante tot zoiets in staat was. Ze was aanvankelijk heel boos en woedend op haar tante. Het heeft wel vier maanden geduurd vooraleer zij normaal met haar tante kon praten. Haar tante kwam geregeld thuis bij haar langs en bracht geschenken met zich mee en vroeg haar om haar te vergeven, wat zij dan ook gedaan heeft. Vanaf het moment dat verzoekende partij haar tante had vergeven gingen ze uit en begon hun geheime lesbische relatie tot haar tante Grace in 2008 zou overlijden."

In het verzoekschrift wordt aangehaald dat de commissaris-generaal suggereert *“dat de ontdekking en de beleving van homoseksualiteit per se problematische en gepaard zou moeten gaan met een zekere proces en hamert op het feit dat verzoeksters eerste seksuele ervaring een verkarching en zware sexueel misbruik van een minderjarige was door haar tante Grace die haar bovendien bedreigde indien zij zou doorvertellen dat ze met haar seks heeft gehad.”*

Verzoekster stelt echter te hebben verklaard dat zij *“inderdaad gechoqueerd was hoe zij door haar tante uit de kast is gehaald en haar eerste seksuele lesbische ervaring heeft doen beleven. Ze was kwaad, heel kwaad maar naderhand heeft zij de uitleg van haar tante begrepen die haar duidelijk maakte dat zij haar nooit kwaad wou doen en heeft zij haar dan ook vergeven. Ze voelde zich naderhand goed als lesbische en had vroeg haar eigenheid aanvaard en voelde zich subjectief goed bij haar geaardheid en bij Grace. Subjectief heeft zij nooit geworsteld met haar geaardheid. De enige uitleg is dat verzoekster vroeg rijp was en zichzelf heeft aanvaard zoals zij was in de omkadert door haar tante Grace. Het is derhalve niet nodig dat de Commissaris generaal de eerste seksuele relatie van verzoekster afdoet als ‘verkrachting en misbruik’, want verzoekster heeft haar tante vergeven.*

Na de dood van Grace heeft verzoekster seksuele relaties onderhouden met enkele mannen, waaronder R. de vader van haar kinderen. Verzoekster heeft persoonlijk nooit moeilijkheden gehad met haar biseksuele geaardheid, zeker niet met relaties met R., want dat is de norm binnen de Nigeriaanse samenleving. Bovendien liep zij niet te koop met haar biseksuele geaardheid en was ze discreet geweest tijdens haar relatie met G.. Met R. aan haar zijde paste ze geheel in de Nigeriaanse stereotypische beeld dat een man met een vrouw dient te zijn; want ze had een relatie met een man, werkte en had een eigen carrière als vrouw.”.

Verzoekster stelt het verwonderlijk te vinden dat de commissaris-generaal beweert dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd daaromtrent.

Verzoekster stelt objectief *“wel een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar bisexuele geaardheid [te koesteren]. Verzoekende partij is zich immers zeer goed van bewust dat de Nigeriaanse samenleving haar bisexuele geaardheid nooit zal aanvaarden. Uiteraard heeft de verregaande stigmatiserende homofobe klimaat die in Nigeria heerst verzoekster grote angst ingeboezemd, daar de homofobie aangemoedigd wordt door Nigeriaanse overheid en waar leden van de LGBT gemeenschap overgeleverd worden aan de jungle justice, arbitrair worden opgesloten en vermoord worden enkel en alleen omwille van hun geaardheid.”*

Geconfronteerd met bovenstaande bevinding, stelt verzoekster te hebben verklaard dat zij altijd voorzichtig was en dat zij nooit uitging met haar vrouwelijke partners en zij haar seksuele gevoelens jegens hen steeds binnenskamers beleefde. Hoewel het niet gemakkelijk was, was dat de enige manier waarop verzoekster haar biseksualiteit en het taboe die daaromtrent heerste als vrouw ervoer.

Aangaande de biseksuele geaardheid, benadrukt verzoekster te hebben verklaard dat dat is wat je bent en dat zij daarover nooit getwijfeld heeft.

Verzoekster betoogt verder dat zij eenduidige verklaringen heeft afgelegd aangaande haar geaardheid en dat er geen redenen zijn om daaraan te twijfelen.

Aangaande haar lesbische relatie met O.E. verklaarde verzoekster dat zij in de maand mei/juni een 2015 een relatie begon met O.E. die zij op haar werk had ontmoet. Het is inderdaad verzoekster die proactief was en O.E. verleidde en haar vroeg tijdens de lunch om haar vriendin te zijn en met haar een relatie wou beginnen. Zij legt uit dat ze intuïtief aanvoelde *“dat O.E. mogelijk voor vrouwen viel, maar honderd procent zeker was zij daar niet van. Ze nam dan ook een berekend risico door haar onomwonden te vragen of zij haar vriendin wou zijn en gelukkig zaten ze beiden op dezelfde golflengte. Daarop besloot zij haar dan ook te vertellen over haar eerder relatie met Grace en Richard en begreep O.E. dat verzoekster bisexueel was, wat zij geen probleem vond, wat in de context van de verklaringen van verzoekster niet als roekeloos kan bestempeld worden.”.*

Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoekster onvoorzichtig zou zijn geweest toen zij naakt in bed werd met O.E. betrap door de man die de elektriciteit in het appartement van O.E. kwam controleren, stelt verzoekster dat zij uiteraard weet *“dat het hebben van lesbische seksuele relaties in Nigeria altijd gevaarlijk is indien men betrap wordt. Zij was te gast in het appartement van O.E. en het was O.E. die alles aan moest doen om haar deur te vergrendelen en hun relatie niet openbaar te maken.*

Mogelijk heeft O.E. zich laten meeslepen door de emoties van het moment, maar verzoekster treft geen schuld. Ze kan nog steeds niet verklaren hoe O.E. zo nalatig had kunnen zijn en de afspraak die zij had geregeld met de elektricien was vergeten en bovendien de deur niet op slot heeft gemaakt!"

Wat de kennis van de leefwereld van homoseksuelen in Nigeria betreft, wordt in het verzoekschrift gesteld dat verzoeksters verklaringen in verband met de positie van homoseksuelen in Nigeria afdoende zijn.

Verzoekster stelt zo goed als mogelijk te hebben geantwoord, daarbij rekening houdend met het feit dat verzoekster een zeer drukke job had en dus niet veel tijd had om zich te verdiepen in de leefwereld van de LGBT gemeenschap in Nigeria. Het is dan ook niet verwonderlijk dat zij behalve O.E. en G. geen mensen kent die gelijkaardige problemen hebben gehad als haar of bekende leden van de Nigeriaanse LGBT gemeenschap zou vernoemen, hun organisaties, bars en dergelijke.

Verzoekster herneemt trouwens te hebben verklaard dat zij zeer discreet was over haar biseksualiteit, maar dat zij haar zus TI. die in de VS woont wel ingelicht heeft over haar geaardheid en over haar relatie met haar tante Grace. Verzoekster stelt dat, aangezien TI. in een hoog ontwikkeld land woont, zij dacht dat TI. dat zou begrijpen en haar zou steunen. Het is volgens verzoekster dan ook zeer verwonderlijk dat de commissaris- generaal verzoekster verwijt een risico te hebben genomen door haar zus TI. in te lichten over haar geaardheid en over wat haar is overkomen in Nigeria, terwijl verzoekster duidelijk de context heeft uitgelegd en haar zus pas inlichtte nadat zij in België was.

Behalve de vrees die verzoekster koester om blootgesteld te worden aan onmenselijke en vernederende behandeling omwille van haar biseksuele geaardheid bij terugkeer naar Nigeria, maakt zij ook gewag van de actuele vrees voor de mogelijke besnijdenis van haar zevenjarige dochter.

Verzoekster herneemt dat haar oom en familiehoofd I.E. een lijst van te besnijden meisjes bij zich en ze vreest dan ook terecht dat haar dochter op deze lijst staat. Het is niet omdat verzoekster hoogopgeleid is dat zij haar dochter kan behoeden voor het risico op deze vreselijke genitale verminking.

Ten slotte wijst verzoekster op de veelheid aan documenten die haar verklaringen ondersteunen, waaruit blijkt dat verzoekster leeft in de homofobe Nigeriaanse samenleving waar bi- en homoseksualiteit wordt gestigmatiseerd.

Verzoekster vraagt de *“bestreden beslissing van Het Commissaris-generaal te herzien en opnieuw wijzende; verzoekende partij de status van vluchteling toe te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.”*

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota voegt verweerder de COI Nigeria *“Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram”* van 12 april 2016.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster beweert vervolging te vrezen in Nigeria omwille van haar biseksuele geaardheid. Tevens verklaart zij dat haar dochter besneden zal worden in geval van terugkeer naar Nigeria.

2.4.2. Aangaande verzoeksters voorgehouden biseksuele geaardheid, neemt de Raad aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekster minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopng worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoekster die zichzelf identificeert als biseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoont.

2.4.3. Verzoekster slaagt er geenszins in haar voorgehouden biseksuele geaardheid aannemelijk te maken, nu haar verklaringen over haar seksuele geaardheid, over de ontdekking, bewustwording en beleving van haar biseksualiteit, over haar eerste lesbische relatie met G. en vervolgens over haar relatie met O. vaag, ontwijkend en ongeloofwaardig zijn en temeer verzoekster haar geaardheid niet kan duiden binnen de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving (zie onder meer: “*Catholic Bishops in Nigeria ‘Thank God’ for Anti-LGBT-laws*” van 5 februari 2014; “*Interview with a Nigerian LGBT Activist*”).

2.4.4. Verzoeksters verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van haar biseksualiteit kunnen niet overtuigen. Gevraagd aan verzoekster op welke leeftijd zij zich voor het eerst aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde zij als volgt: “*Als een kind, ik was gewoon open, vrij voor alles, ik wist niet wat biseksueel was, wat het genoemd wordt. Ik was een klein kind. Ik was heel close met mijn tante G.. Ze was diegene die me mezelf liet ontdekken. Het was op een grappige manier, ik wist het niet, seksueel. Toen dit gebeurde met G., was ik 13. Ik herinner me, haar geboortedag is 16 juli, een vriend zijn geboortedag was toen ook, er was een feest, toen begon het allemaal. Ze nam me naar dat feest. Toen begonnen mijn gevoelens. (...) Er gebeurde iets die dag, ik kan die dag niet vergeten. Ik ging naar het feest, er waren allemaal vrouwen, jonge meisjes van mijn leeftijd. Ik heb een grote structuur, ben dik, zij was veel ouder, het feest was met vrienden, sommigen jonger, sommigen ouder, het was een vrouwelijk feest, ze zei later zal je het begrijpen. We dansten, het was leuk, ik voelde me groot onder hun. Ik kreeg een cola om te drinken. Ik was duizelig daarna, dat weet ik nog. Dat herinner ik me enkel van het feest, en dansen. Ik dronk de cola, de volgende ochtend werd ik wakker, ik was naakt, tussen haar en een vriendin. Ik schreeuwde, ik was in shock, wist niet waar ik was. Ik dacht wat, ze was ook niet gekleed, ik was tussen hun, ik schreeuwde, ze werden wakker, ze zei wat is er, ik zei wat doe ik hier. Ik voelde een scherpe pijn rond mijn vagina, ze zei maak u geen zorgen, je zal het begrijpen, we vonden het leuk, je was dichtbij me, maar ik wilde dat toen niet begrijpen, ik zag me niet in zo een situatie, ze probeerde me te kalmeren, die vriendin ook, ik wilde niet kalmeren, ze zei je zal het begrijpen, je vond het leuk, herinner je het u niet. Ik zei ik ga het moeder vertellen, ik vertrouwde u. Ik dacht dat mijn leven gedaan was. Als kind groeide ik op, ze praten over jongen en meisje en seksualiteit. Ze zei dat ze me ging doden als ik het tegen moeder zou zeggen, ik zei waarom. Ik haatte haar en durfde het niet tegen moeder zeggen. Maar we waren close, ik wou niet dat moeder merkte dat er problemen waren. G. kwam naar het huis, we deden alsof we ok waren, dan zouden ouders het niet zouden merken. Na een tijdje merkte ik dat ik aangetrokken was tot haar.*”

Ze zei altijd ik voel dat je flexibel bent, we zijn close, je bent één van ons. Ik voelde me meer aangetrokken tot haar, ik vond haar daarvoor al tof, we werden closer, ik probeerde te vergeten wat er gebeurde. Ze probeerde dat ik mezelf zou ontdekken. We begonnen romantiek te beleven, ik voelde me niet schuldig, had vertrouwen, was ok met haar, het ging zo verder. In de familie wisten ze van niets, we waren verder vrienden zogezegd.” (gehoorverslag van het CGVS van 30 maart 2017 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 13-14). Verzoeksters verklaringen aangaande de overgang tussen een bijzonder negatieve ervaring – de verkrachting door haar tante, die zij overigens zelf als “grappig” bestempelt – naar de ontdekking van haar lesbische gevoelens en biseksuele geaardheid en de onmiddellijke start van een relatie met deze tante komen oppervlakkig en ondoorleefd voor. Dit klemte te meer nu verzoekster toen pas 13 jaar was en dus ook geheel afhankelijk van haar ouders. Ook was verzoekster een goede studente die nog hogere studies zou volgen, zodat kan verwacht worden dat verzoekster nadacht bij deze ingrijpende gebeurtenissen. Bovendien kan niet worden ingezien – noch maakt verzoekster aannemelijk – dat verzoekster een relatie zou beginnen met een vrouw die haar drogeerde, seksueel misbruikte en met de dood bedreigde. Verzoekster komt niet verder dan verklaringen als, *“Zoals ik zei, het is raar, maar ik voel dat ik van haar hou, we zijn ment to be. Ze is zacht, teder, ze is wie ze is, ze is aardig. Zelfs al deed ze me pijn. Ze zei neen ik heb u niet verkracht, je moest weten wie je was. Maar je was gedrogeerd, je vond het wel leuk. Ze zei dat ze het in me zag toen, het was niet door de drugs. Ze wilde me laten voelen wie ik ben, me laten ontdekken, het was geen verkrachting. Ik begon er anders over te denken, het is misschien geen verkrachting, geen slecht ding. Ik begreep haar later, daarom zijn we terug samen gekomen.”* (CGVS-verslag 1, p. 21) en *“Neen, ik gaf direct toe, we waren close van in het begin. Ze vroeg om haar te vergeven. Ik heb er niet tegen gevochten, aanvaardde het.”* (CGVS-verslag 1, p. 17), wat geenszins een aannemelijke toelichting is en slechts getuigt van oppervlakkigheid en een totaal gebrek aan zelfreflectie. Dergelijk flagrant gebrek aan nuance in haar verklaringen waarbij verzoekster zonder veel moeite een relatie met haar verkrachter zou aangaan, toont slechts aan dat verzoeksters voorgehouden biseksuele bewustwording niet op waar gebeurde ervaringen berust.

2.4.5. Verzoeksters beweerde biseksuele ontdekking en beleving wordt verder ondergraven, nu het geheel ongeloofwaardig is dat verzoeksters tante G. in een homofobe samenleving als Nigeria een minderjarig nichtje zou drogeren en verkrachten en haar bovendien zou laten wakker worden tussen twee vrouwen in, dit met de bedoeling om verzoekster haar lesbische gevoelens te laten ontdekken. Er kan niet worden ingezien dat verzoeksters tante, die volgens verzoekster *“een zacht persoon [is], ze is teder, romantisch, ze heeft een luisterend oor, ze is makkelijk om mee om te gaan, ze is romantisch, ze stelt u op uw gemak, doet u inzien of wat je doet goed is of niet. Mijn beschrijving van haar, ze is redelijk, veel meer dingen, je kan haar vertrouwen, uw geheim aan vertrouwen, het is een goed persoon.”* (CGVS-verslag 1, p. 20), zou overgaan tot dergelijke ingrijpende – en strafbare – daden. Bovendien kan niet worden ingezien waarom deze tante er zou van uitgaan dat verzoekster homoseksueel is nu verzoekster - volgens haar verklaringen - daartoe geen aanleiding gaf. Verzoeksters uitleg, dat haar tante voelde dat dit de enige manier was om verzoekster uit de kast te halen (CGVS-verslag 1, p. 20), kan geenszins worden gevolgd, te meer verzoekster zelf aangaf dat haar tante *“de tekens [zag], hoe ik met haar deed, speelde met haar”* en er aldus andere, minder vergaande, manieren voorhanden waren om verzoekster haar geaardheid te laten ontdekken. Hoe dan ook was verzoekster buiten bewustzijn gedurende de vermeende gedwongen seksuele betrekkingen zodat geenszins kan worden ingezien hoe verzoekster op dergelijke manier enige *“openbaring”* met betrekking tot haar seksuele geaardheid zou kunnen ervaren, en dit op zeer jonge leeftijd.

2.4.6. In zoverre al geloof zou gehecht worden aan de bewering dat verzoekster werkelijk een relatie begon met haar tante en misbruikster G. – *quod non* – kan niet worden aangenomen dat verzoekster een zestien jaar durende geheime relatie aanging met G.. Verzoekster blijft bij een loutere bewering seksuele betrekkingen te hebben gehad met deze tante. Ze heeft het niet over een relatie. In tegendeel verzoekster stelde dat zij en G. gedurende hun zestien jaar lange relatie geen toekomstplannen hadden samen (*“Neen, we zochten niet naar de toekomst, we hadden gewoon een relatie.”*, CGVS-verslag 2, p. 11). Ook verzoeksters toelichting, *“Ja, normaal als mens, ik was jonger, ik vroeg het haar, we kunnen niet huwen, onze relatie niet bekend maken, gaan we verder doen, seks hebben in het geheim, ze zei dat ik het moest loslaten toen, het was geen issue toen, de relatie ging gewoon verder.”* (CGVS-verslag 2, p. 11). Verzoekster komt dan ook niet verder dan te beweren dat een volwassen vrouw een nichtje verkrachtte en dit 16 jaar aanhield. Hieruit kan geen lesbische geaardheid blijken enkel een seksueel misbruik en gebruik van een oudere tante. Dat ze niet kunnen huwen, en *“gewoon verder doen met seks hebben in het geheim”* (CGVS-verslag 2, p. 11) kan dit slechts bevestigen.

Het door verzoekster aangehaalde argument dat de gemeenschap het niet aanvaardde (CGVS-verslag 2, p. 12), kan niet verklaren waarom verzoekster en G. niet nadacht over een toekomst als lesbische, eventueel met G., maar is daarentegen een reden temeer om hun toekomst zorgvuldig te plannen en uit te kijken naar eventuele sociale en maatschappelijke uitwijkmogelijkheden waarbij ze samen een leven te kunnen opbouwen. Dit is niet het geval. Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoekster wel een relatie had met een man met wie ze een gezin wilde stichten, en een kind heeft.

2.4.7. Verzoeksters verklaringen aangaande haar tweede relatie met een vrouw, O.E., kunnen nog minder overtuigen. Zo komt het loutere gegeven dat verzoekster aan O.E. zou hebben gevraagd of ze haar 'vriendin' zou willen zijn ongeloofwaardig voor nu een volwassen relatie zich op een spontane en natuurlijke wijze ontwikkelt, zonder dat hierbij dergelijke expliciete – en kinderlijke – vraag dient worden gesteld. Dit klemt te meer nu verzoekster zich in een homofobe maatschappij bevindt en verzoekster zichzelf met dergelijke expliciete vraag – waarmee ze zichzelf "outte" ten opzichte van O.E. – mogelijks in gevaar brengt. Verder valt niet te rijmen dat verzoekster enerzijds verklaarde dat ze geen vrees had dat haar vraag of O.E. haar vriendin wou zijn verkeerd zou uitdraaien in de context van het negatieve klimaat ten opzichte van personen met een homoseksuele geaardheid in Nigeria, om anderzijds toch een berekening te hebben gemaakt dat O.E. voor 40 tot 50 percent op vrouwen zou vallen (CGVS-verslag 1, p. 18). Ook het onzorgvuldig gedrag van O.E. die de deur steeds goed op slot deed wanneer zij seksuele betrekkingen had met verzoekster (CGVS-verslag 2, p. 21), zodat ze betrappt werden, blijft een louter statement terwijl een dergelijke gebeurtenis ongetwijfeld gepaard gaat met een heel aantal (voorzorgs)handelingen. Verzoekster blijft bij loutere beweringen.

2.4.8. Verzoekster slaagt er doorheen de procedure niet in om concrete voorbeelden te geven en op een doorleefde manier te vertellen hoe zij als biseksuele vrouw het taboe rond homoseksualiteit binnen de Nigeriaanse context ervoer en hoe zij ermee omging (gehoorverslag van het CGVS van 29 mei 2017 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 14-15). Het gegeven dat verzoekster zelf stelt het totaal niet moeilijk te hebben gehad om haar biseksuele geaardheid te aanvaarden, zij zichzelf aanvaardde zoals ze was en het niet erg vond dat sommigen haar misschien verdachten (CGVS-verslag 1, p. 17) toont slechts aan dat verzoekster geen idee heeft van het risico om in Nigeria als biseksueel te worden gezien. Daarenboven valt dergelijke houding niet te rijmen met verzoeksters verklaringen dat homoseksuelen en lesbiennes het slachtoffer zijn van "jungle justice" (CGVS-verslag 2, p. 12), noch met de door haar voorgelegde artikels die schrijven over aanvallen tegen homo's.

2.4.9. Uit voorgaande vaststellingen kan de Raad de beweerde biseksualiteit van verzoekster niet afleiden. Gezien er geen geloof gehecht wordt aan verzoeksters voorgehouden biseksuele geaardheid, noch aan haar relaties met G. en O.E., zijn de door verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten omwille hiervan evenmin geloofwaardig.

Aldus kan niet verbazen dat verzoekster onaannemelijk onwetend is over de homoseksuele gemeenschap in Nigeria en aldus als volwassen hoger opgeleide vrouw een totaal gebrek aan interesse laat zien. Zo stelt verzoekster geen andere homoseksuele of lesbische vrouwen in Nigeria te kennen (CGVS-verslag 1, p. 17), heeft zij geen weet van ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen, lesbiennes en biseksuelen, kan zij geen namen van prominente Katholieke figuren in Nigeria noemen die zich zouden hebben gewaagd aan uitspraken over homoseksuelen, kan zij geen bekende Nigerianen noemen die homoseksueel zijn of ervan verdacht worden, kent zij geen personen in Nigeria die gelijkaardige problemen als de hare kenden en kent zij geen homoseksuelen die in Nigeria in de media kwamen (CGVS-verslag 2, p. 16-18). Bovendien kent zij geen organisaties die homoseksuelen verdedigen in Nigeria en kent zij geen activisten in Nigeria, hoewel uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat dergelijke organisaties en activisten die opkomen voor homorechten wel degelijk bestaan (zie Wikipediapagina "Bisi Alimi", Wikipediapagina "Davis Mac-Iyalla", "Wikipedia Miss saHHara", artikel "Empowering LGBT Activists in Africa" van 10 maart 2017, artikel "Interview with a Nigerian LGBT Activisté"). Haar onbekendheid met de homoseksuele gemeenschap in Nigeria toont dan ook aan dat verzoekster geen voeling heeft met deze problematiek in haar land van herkomst en zelfs na in België niet eens de moeite nam om deze na te gaan.

2.4.10. Aangezien verzoeksters voorgehouden biseksualiteit geheel ongeloofwaardig voorkomt, heeft haar vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid bij terugkeer naar Nigeria, geen grond. De argumenten in het verzoekschrift aangaande de situatie van homoseksuelen in Nigeria zijn dan ook niet dienstig.

2.4.11. Aangaande verzoeksters vrees omwille van een mogelijke besnijdenis van haar dochter, slaagt verzoekster er niet in te concretiseren waarom haar dochter op zevenjarige leeftijd – als dochter van een hoogopgeleide vrouw afkomstig uit Lagos, die tot de Ijaw etnie behoort en zelf niet besneden is – bij een terugkeer naar Nigeria besneden zal worden. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat het prevalentiepercentage bij etniciteiten, zoals verzoeksters clan Ijaw, in Lagos minder dan 20 percent bedraagt, dat in 82 percent van de gevallen het meisje zou besneden worden voordat zij de leeftijd van vijf jaar bereikt, dat het percentage van meisjes die besneden worden voor ze 14 jaar zijn het grootst is bij meisjes van wie de moeder zelf besneden is en dat hoe hoger opgeleid de moeder is, hoe minder het meisje zou riskeren om besneden te worden (COI Focus “*Nigeria – Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*” van 12 oktober 2015). Verzoekster legt een familielijst voor met te besnijden meisjes, opgesteld door verzoeksters oom I.E., alsof hierover een boekhouding wordt bijgehouden en de beslissing van de moeder, en eventueel de vader, daarbij niet van tel is. Dergelijke lijst kan bezwaarlijk bewijzen dat verzoeksters dochter een reëel risico loopt om besneden te worden ingeval van terugkeer naar Nigeria, te meer nu verzoeksters moeder verzoekster haar wel heeft kunnen beschermen en dit reeds tientallen jaren geleden toen de gewoontes nog meer leefden. Verzoekster toont evenmin aan dat zij niet in staat zou zijn haar dochter te behoeden voor een eventuele besnijdenis, noch dat zij zich niet in een andere regio in Nigeria zou kunnen vestigen, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat een persoon die aan besnijdenis wil ontsnappen, zich elders kan vestigen als zij over voldoende financieel en sociaal kapitaal beschikt, wat *in casu* het geval is gezien verzoekster een hoogopgeleide vrouw is met een hoge functies en verschillende eigendommen in Nigeria.

2.4.12. De twee door verzoekster voorgelegde medische attesten van 28 maart 2017, die respectievelijk betrekking hebben op verzoekster en haar dochter, bevestigen slechts dat noch verzoekster noch haar dochter besneden is, wat niet betwist wordt. Een attest van niet-besnijdenis kan echter geenszins aantonen dat verzoeksters dochter ingeval van terugkeer naar Nigeria wel zou worden besneden. Waar verzoekster nog aanhaalde dat na medisch onderzoek gebleken is dat zijzelf niet besneden is, hoewel zij zelf in de veronderstelling was dat zij wel besneden was (CGVS-verslag 2, p. 23-27), kan hieraan geen geloof worden gehecht, nu redelijkerwijs kan worden aangenomen dat een vrouw die reeds vanaf dertienjarige leeftijd seksueel actief is, die zowel mannelijke als vrouwelijke bedpartners heeft gehad en die bevallen is van een kind, ervan op de hoogte is of zij al dan niet besneden is. Het door verzoekster voorgelegde attest van 24 april 2017, opgesteld door vroedvrouw Fabienne Richard, kan deze vaststellingen niet wijzigen. Immers dit attest beschrijft louter een algemene praktijk – deze vroedvrouw krijgt patiënten die beweren besneden te zijn toen ze heel jong waren, ervan overtuigd zijn type 1, 2 of 3 besneden te zijn en waarvan de moeder steevast beweerde dat ze besneden waren, waarna uit medisch onderzoek blijkt dat ze enkel type vier besneden zijn (litteken op het kapje van de clitoris) of dat er geen spoor van besnijdenis te bespeuren valt gezien de verwonding heel klein was en goed zou zijn geheeld. Uit het attest blijkt niet dat verzoekster door haar werd onderzocht, noch dat zij bij haar op consultatie zou zijn geweest.

2.4.13. Het medisch attest van 22 februari 2016 opgesteld door psychotherapeute Anne Graindorge stelt enkel dat er een psychotherapeutische ondersteuning werd gevraagd, gezien er een zorgwekkend psychisch lijden bij verzoekster zou zijn vastgesteld. Het psychologisch attest bevat geen informatie omtrent de aard van de psychische problemen, noch omtrent de eventuele invloed van deze problemen op de afgelegde verklaringen, noch omtrent de mogelijke oorzaak van deze problemen. Het door verzoekster neergelegde attest kan hoe dan ook geen bewijs zijn van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten die, gelet op voorgaande, ongeloofwaardig werden bevonden.

2.4.14. Verzoeksters Nigeriaans paspoort, afgeleverd op 13 september 2013 te Abuja, verzoeksters rijbewijzen, haar voter's card, het Nigeriaans paspoort van haar dochter O., afgeleverd op 3 februari 2010, tonen slechts de identiteit van verzoekster en haar dochter aan, wat niet betwist wordt.

2.4.15. Voor wat betreft het “*Certificate of Birth*” van verzoeksters dochter van 4 maart 2010, stelt verzoekster hieromtrent dat de vader van haar dochter na de bevalling de documenten niet wenste te ondertekenen en dat verzoeksters broer vervolgens diende te tekenen zodat verzoekster haar kind kon laten geboren worden (CGVS-verslag 1, p. 3-4). Dergelijke toelichting kan geenszins overtuigen nu niet kan aangenomen worden dat een willekeurige derde (of *in casu* de oom) en niet de biologische en/of wettelijke vader op geen geboortecertificaat wordt vermeld. Dergelijke vaststellingen ondergraven de authenticiteit van deze geboorteakte.

2.4.16. Wat betreft de kaart van 'The Nigerian Society of Engineers' waarbij verzoekster als Manager wordt aangeduid, de "staff identity card" waarbij verzoekster als Branch coördinator wordt aangeduid, het "certificate of national service" (van 7 januari 2002 tot 6 januari 2003), de "Bachelor of Science" van de University of Port Harcourt, de "Notification of postgraduate examination result" van de University of Technology, Ogbomoso, The Postgraduate school, de brief van 21 oktober 2015 van "The Nigerian Society of Engineers Council Secretariat Unit Duties" waarbij verzoekster extra taken worden toegewezen, de brief van "The Nigerian Society of Engineers" van 17 september 2014 waarbij verzoekster "Member of an ad hoc Debt Recovery Committee in the Secretariat" wordt, de brief van "The Nigerian Society of Engineers" van 23 oktober 2015 "placement in the new NSE Salary structure", het certificaat "Member" van de Nigerian Institute of Management; het "certificate of membership, grade of Fellow", toont slechts aan dat verzoekster hoogopgeleid is en hogere functies heeft bekleed in Nigeria, wat niet betwist wordt.

2.4.17. Wat betreft de "termination of appointment" van 2 februari 2016 van "The Nigerian Society of Engineers", waarin wordt gesteld dat verzoekster sinds 1 januari 2016 niet meer is komen opdagen, stelt deze enkel vast dat verzoekster sinds 1 januari 2016 niet meer op haar werk is verschenen, doch maakt deze geen enkele melding van de reden waarom zij niet meer op uw werk zou zijn opgedaagd. De mail van 15 maart 2016 van verzoeksters collega M.B. waarin wordt gesteld dat de politie op zoek was naar verzoekster in haar bureau en dat "a reliable source" had verteld dat ze verzoekster ook in haar woning kwamen zoeken, vermeldt evenmin de werkelijke reden van het politieel onderzoek. Deze documenten kunnen dan ook bovenvermelde argumentatie, met betrekking tot verzoeksters ongelooftwaardige biseksuele geaardheid en de hieruit voortvloeiende vervolgingsfeiten, niet ombuigen.

2.4.18. De foto's van verzoekster op de Pride van 14 mei 2016 in België tonen enkel aan dat verzoekster op dit event aanwezig was, doch kunnen andermaal niet aantonen dat verzoekster de biseksuele geaardheid heeft. Iedereen, ongeacht zijn of haar seksuele geaardheid, is immers welkom op dergelijk evenement.

2.4.19. De eigendomsdocumenten (regularisation of land titles and documents of FCT Area Councils Acknowledgement, agreement for sale of land, land agreement, offer of the terms of grant/conveyance of approval), income taks clearance certificate, het development Levy Receipt, de vliegtuigtickets en reisverzekeringen tonen enkel aan dat verzoekster over eigendommen in Nigeria beschikte, dat zij belastingen betaalde en over vliegtickets en een reisverzekering beschikt. Deze documenten bevestigen louter verzoeksters profiel van een hoogopgeleide financieel onafhankelijke vrouw, wat niet in twijfel wordt getrokken.

2.4.20. Het door verzoekster voorgelegde Nairaland Forum "Gay Man Caught in Ondo Dies from Beating" geeft enkel reacties weer van Nigeriaanse burgers op een gebeurtenis waarbij een man die beschuldigd werd homoseksueel te zijn, op 17 februari 2016 werd aangevallen en hij de volgende dag zou zijn overleden. Dit bevestigt enkel dat de Nigeriaanse maatschappij homofoob is, doch kan geenszins aantonen dat verzoekster de biseksuele geaardheid heeft en jarenlang zowel lesbische als heteroseksuele relaties heeft beleefd in deze maatschappij.

2.4.21. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift verder tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.22. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Op basis van de “COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram” van 12 april 2016 – neergelegd door de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 14 september 2017 -, stelt de Raad immers vast dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoeksters land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied vanwaar zij afkomstig is, de staat Lagos. Na grondige analyse van de beschikbare informatie wordt vastgesteld dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Lagos in Nigeria actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK